

The Shepherd of Israel

רעה ישׂראל

PUBLISHED TO BRING TO THE JEWISH PEOPLE KNOWLEDGE
OF THEIR TRUE SHEPHERD AND MESSIAH — THE LORD JESUS CHRIST

אנכי
הוא
הרעה
הטוב
יחזן 10-11

הקמתו
עליהם
רעה
אחר
יחזאל 5, 23

Subscription Price
50c. a Year.

VOL. 40 - No. 2
OCTOBER, 1956

Without Blood No Remission

by Prof. Charles L. Feinberg, Th.D., Ph.D.

THOUGH many are not aware of it, it is still true that there is an important letter in the New Testament written to Jews. It is called The Epistle to the Hebrews. In this grand letter some of the most comprehensive themes and principles of the Bible are steadily and repeatedly set forth: the law, the ordinances, the covenants, the sacrifices, and the all-important matter of approach and access to God. In the ninth chapter we read these significant words: "For where a testament is, there must of necessity be the death of him that made it. For a testament is of force where there hath been death: for it doth never avail while he that made it liveth. Wherefore even the first covenant hath not been dedicated without blood. For when every commandment had been spoken by Moses unto all the people according to the law, he took the blood of the calves and the goats, with water and scarlet wool and hyssop, and sprinkled both the book itself and all the people, saying, This is the blood of the covenant which God commanded to you-ward. Moreover the tabernacle and all the vessels of the ministry he sprinkled in like manner with the blood. And according to the law, I may almost say, all things are cleansed with blood, and apart from shedding of blood there is no remission." (9:17-22). In this chapter the sacred writer outlined how fully the Old Testament appointments and arrangements set forth, in the wisdom of God, the coming sacrifice of the Messiah of Israel. In the portion we have just read there are three applications of blood: (1) the covenant was founded

on blood (verses 19, 20); (2) defilement was removed by blood (verses 21, 22a); and (3) the guilt of sin was taken away by blood (verse 22b). No more essential principle than this could be enunciated in the Bible.

In order to see the fulness of meaning here, we need only look at this method at work.

BEFORE MOSES' DAY

So basic with God is the requirement of blood in the matter of forgiveness of sin, that we find it at the beginning of human history with Adam and Eve. Genesis 3:21 tells us: "And the Lord God made for Adam and for his wife coats of skins, and clothed them." This procedure necessitated the slaying and death of the animals, with the shedding of their blood, in order that the proper clothing might be obtained to cover Adam and Eve in their sin. It was at this very point that Cain made shipwreck of his life and became the world's first murderer. The record states: (Gen. 4:3-5) "And in process of time it came to pass, that Cain brought of the fruit of the ground an offering unto the Lord. And Abel, he also brought of the firstlings of his flock and of the fat thereof. And the Lord had respect unto Abel and to his offering: but unto Cain and his offering he had not respect." This was not capricious or arbitrary of God. Cain had violated a basic principle of God's moral and spiritual universe; he had ignored the basic need for the shedding of blood in approaching God. On the other hand, the testimony is distinct for Abel (Heb. 11:4): "By faith Abel offered

unto God a more excellent sacrifice than Cain, through which he had witness borne to him that he was righteous, God bearing witness in respect of his gifts: and through it he being dead yet speaketh." Noah recognized and acted on this weighty truth. When he emerged from the ark, he built an altar to the Lord, took off clean beasts, and offered burnt offerings to God. There is no possible room for question that this fixed divine requirement was passed on for centuries from father to son and from son to grandson. Abraham, the father of the faithful and of the chosen people Israel, repeatedly showed that he understood and complied with this prerequisite of God's spiritual government. As soon as he was come into the land of Canaan and had received the promises of God, it is noted that Abraham built an altar to the Lord. In place after place, as he journeyed through the land of promise, he made sure that he approached God through the shedding of the blood of animal sacrifices. Remember, dear friend, that God laid down this irrevocable law Himself.

An unbeliever once said to a Christian, when they were discussing the tendencies of the day to deny the teaching of final punishment for the ungodly, "Well, I have faith in God; and I believe I am willing to take my chances with Him." The Christian answered at once, "You can safely take your chances with God only on God's own conditions!" Without the shedding of blood there never was remission of sin.

This method operated, not only before Moses' day, but also

IN THE LAW OF MOSES

In the law given to Moses by God, with its elaborate ritual of the Day of Atonement as well as daily and festival sacrifices, this rule of God had its most elaborate display before the coming of the Messiah of Israel. The covenant with Moses was ratified by the blood of animals slain. In Exodus 40:9 mention is made of Moses sprinkling the tabernacle with oil. In Hebrews we are informed that the tabernacle was sprinkled with blood as well. Look throughout the detailed and

Has God a Son?

If so, what is His name? Is there any sure way of finding out? We have the answer. It is contained in a 32-page booklet, entitled, "What Is His Name? And What Is His Son's Name?" It is yours for 5¢ (stamps will do). This does not even cover cost of printing and mailing, but we want to do our share in helping you get the truth.

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.

God-given system with its multiplied Levitical appointments and ministrations, and you will find that when forgiveness of sins is in question, blood is an absolute essential. (Lev. 17:11): "For the life of the flesh is in the blood; and I have given it to you upon the altar to make atonement for your souls: for it is the blood that maketh atonement by reason of the life" (that is, that has been forfeited in the sacrifice slain by the priest). The Rabbi had a saying on the basis of Lev. 17:11: "There is no atonement except by blood." When water was used, even the water itself derived its power to cleanse from the sacrifices. Metals were purified by fire; clothes were washed in water (Num. 31:22-24); but these were purifications not directly connected with remission or forgiveness of sins. The whole Old Testament is a standing monument and witness to the truth now before us.

It is told a notorious robber in New York grew weary of his life of sin and wanted to become a Christian, but almost despaired of being saved. A Christian talked and prayed with him, but could not seem to give him the encouragement he needed. He then sang the first verse of "There is a fountain filled with blood," but the poor man said, "There is nothing in that for me." He then sang the second verse—

"The dying thief rejoiced to see
That Fountain in his day;
And there may I, though vile as he,
Wash all my sins away."

"That means me," said the penitent robber, and took Christ as Saviour. It must be by the blood way for all. Finally, we see this vital and glorious rule at work

IN THE DEATH OF THE MESSIAH

The purpose of the whole passage in the Epistle to the Hebrews, as well as the aim of the rest of the Bible, is to point to Jesus of Nazareth, the Messiah of Israel, as the One through whom all the world may have remission, because He shed His blood. Hear these eternally significant words (Rom. 3:24, 25): "Being justified freely by his grace through the redemption that is in Christ Jesus: whom God set forth a propitiation, through faith, in his blood (mark this well), to show his righteousness because of the passing over of the sins done aforetime, in the forbearance of God." The apostle Paul at Miletus with the elders from Ephesus charged them: (Acts 20:28) "Take heed unto yourselves, and to all the flock, in which the Holy Spirit hath made you

overseers, to feed the church of the Lord which he purchased with his own blood." Men everywhere need to know and must believe that the Messiah had already appeared once to put away sin by the sacrifice of Himself (Heb. 9:26). The apostle Peter tells his readers that "ye were redeemed, not with corruptible things, with silver or gold, from your vain manner of life handed down from your fathers; but with precious blood, as of a lamb without blemish and without spot, even the blood of Christ." (1 Peter 1:18, 19). Friends, this is the central theme of the Bible.

Mr. Williams, in a record of missionary travel in the South Sea Islands, told of an old blind chief by the name of Me, who was contacted with the gospel story. Williams found this old blind man on a bed of sickness and intimated that he thought this might be his last illness. He wanted the man to tell him what he thought of himself in the sight of God, and what the foundation of his hope was. "Oh," he said, "I have been in great trouble this morning, but I am happy now. I saw an immense mountain with great sides, upon which I tried to climb, but when I had gotten to quite a height, I lost my hold, and fell to the bottom. Exhausted, I sat down to weep, and while weeping I saw a drop of blood fall on that mountain, and in a moment it was dissolved. That mountain was my sins, and the drop that fell on it was one drop of the precious blood of Jesus."

Dear Jewish friend, do not fondly dream of some other way. It was the Old Testament prophet Jeremiah who said (2:22): "For though thou wash thee with lye, and take thee much soap, yet thine iniquity is marked before me, saith the Lord God." There are refuge and cleansing in the blood of the Messiah alone.

"Christ does not save men by His life,
Though that was holy, sinless, pure,
Nor even by His tender love,
Though that forever shall endure;
He does not save them by His words,
Though they shall never pass away:
Nor by His vast creative power
That holds the elements in sway;
He does not save them by His works,
Though He was ever doing good—
The awful need was greater still,
It took His death, His cross, His
blood!"

— The Gospel Herald

Make the Messiah your own Saviour by accepting His redeeming work for you!

A Drink From the Fountain

Hebrews 10:1-10

FOR the law having a shadow of good things to come, and not the very image of the things, can never with those sacrifices, which they offered year by year continually, make the comers thereunto perfect.

For then would they not have ceased to be offered? because that the worship-

pers once purged should have had no more conscience of sins.

But in those sacrifices there is a remembrance again made of sins every year.

For it is not possible that the blood of bulls and of goats should take away sins. Wherefore, when he cometh into the

AMERICAN BOARD OF MISSIONS
TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN
MEMORIAL BLDG.

236 WEST 72nd STREET
NEW YORK 23, N. Y.

COME TO OUR MEETINGS

AT 236 WEST 72nd ST., NEW YORK

Sunday, 3:00 P.M.—Young People's Meeting
4:00 P.M.—Gospel Meeting
Tuesday, 3:00 P.M.—Class for Women
Kindergarten
7:00 P.M.—Jewish Missionary
Training Institute
Thursday, 7:00 P.M.—Jewish Missionary
Training Institute

AT 590 BROADWAY, BROOKLYN

Monday, 3:00 P.M.—Class for Primary and
Junior Girls
Wednesday, 2:00 P.M.—Class for Mothers;
Kindergarten
Thursday, 7:00 P.M.—Class for Senior Boys
and Girls
8:00 P.M.—Classes for Men and
Women
Friday, 3:00 P.M.—Class for Primary and
Junior Boys
7:30 P.M.—Gospel Meeting
8:00 P.M.—Class for Intermediate
Boys

AT 3116 NEPTUNE AVE., CONEY ISLAND

Monday 1:30 to 4:00 P.M.—Mothers' Class
Beginners' Class
Tuesday 7:00 to 9:30 P.M.—Dorcas Society
Beginners' Class
Wednesday 6:30 to 9:00 P.M.—Teenagers' Class
Thursday 3:00 to 5:00 P.M.—Primary and
Junior Girls
7:30 to 10:00 P.M.—Working Women's
and Men's Class
Young People
Beginners' Class
Friday 3:00 to 5:00 P.M.—Primary and
Junior Boys
7:30 to 9:00 P.M.—Teachers' Training
Class
3d Wed. ea. month 4:00 P.M.—Jet Cadets
3d Thur. ea. month 7:30 P.M.—Family Night
3d Sat. ea. month 7:30 P.M.—Youth Time

AT 264 VAN SICLEN AVE., (East New York)

Wednesday, 7:00 P.M.—Gospel Meeting
for Adults
Classes for Children
of All Ages

world, he saith, Sacrifice and offering thou wouldest not, but a body hast thou prepared me:

In burnt offerings and sacrifices for sin thou hast had no pleasure.

Then said I, Lo, I come (in the volume of the book it is written of me) to do thy will, O God.

Above when he said, Sacrifice and offering and burnt offerings and offering for sin thou wouldest not, neither hadst pleasure therein; which are offered by the law;

Then said he, Lo, I come to do thy will, O God. He taketh away the first, that he may establish the second.

By the which will we are sanctified through the offering of the body of Jesus Christ once for all.

רעה ישׂראל

יהודים
עליהם
רעה
אחד
יחזקאל 17, 23

אנכי
הוא
הרעה
הטוב
יוחנן 10-11

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

Subscription Price
50c. a Year.

VOL. 40 - No. 2
OCTOBER, 1956

אין בלום קיין פארגעבונג

פראפ. טשאַרלס ל. פיינבערג, דאָקטאָר פון פילאָזאָפיע און טעאָלאָגיע

דארויף, מױן פריינט, אז נאָט זעלבסט האָט באַד
שטימט דידאָזיקע אונווידערופלעכע פאַראַרדנונג.
אַן אומגלויביקער האָט אמאָל געזאָגט צו אַ
משיח, ווען זיי האָבן דיסקוטירט מאַדערנע טענע-
דענצן צו פאַרלויקענען די לערע וועגן דער באַד-
שטראָפונג פון די אומגלויביקע, „יא, איך גלויב
אין נאָט: און איך גלויב אז איך בין גרייט צו
פרוון מױן שאַנס מיט אים.“ דער גלויביקער
משיח האָט דאָרויף געענטפערט, „יא, קאָנסט אויס-
פרוון דינע שאַנסן מיט נאָט אָבער נאָר אויף
נאָטס אייגענע באַדינגונגען!“ אָנס פאַרגיסן פון
בלום האָבן מיר קיינמאָל קיין פאַרגעבונג פאַר זינד.
דידאָזיקע מעטאָדע האָט נישט נאָר געווירקט
פאַר משה רבינוס צייטן, אָבער אויך אין תּוֹרַת
נשׂה.

אין תּוֹרַת משה

אין דער תּוֹרַה וואָס נאָט האָט געגעבן צו משה
רבינו, מיט די איינצעלהייטן פאַר דער יום-כיפור
עבודה און אויך פאַר די אנדערע טעגלעכע און
יום-טובדיקע קרבנות, פאַרנעמט דאָס דאָזיקע געזעץ
דעם וויכטיקסטן פּראָץ פאַרן קומען פונם משיח
ישראל. דער בונד (ברית) מיט משה רבינו איז
געוואָרן ראַטיפֿיצירט דורך דעם בלום פון געשאַכט
טענע קרבנות. אין שמות מ:9 ווערט אונז געזאָגט
אז משה רבינו האָט באַשפּרענגט דעם מיישכן מיט
אייל. אינס בריוו צו די יידן ווערן מיר געוויר אז
ער האָט אויך באַשפּרענגט דעם מיישכן מיט בלום.
ווען איר וועט לייגן אַכט אויף די איינצעלהייטן
פון דעם נאָט געגעבענעם סיסטעם פון דער כּוהני-
שער עבודה וועט איר זעלבסט אויסגעפינען, אז
ווען נאָר עס קומט אין אָנבאַטראַכט די פּראָצע
וועגן זינדנפאַרגעבונג, דאָן איז בלום פון אַבסאָ-
לוטער וויכטיקייט. (ויקרא י"א:11), וואָרעם דאָס
לעבן פון יעדן פּלייש איז אין דעם בלום; און איך
האָב עס אייך געגעבן אויף דעם מזבח צו מאַכן אַ
פאַרגעבונג פאַר אייערע זעלן; וואָרעם דאָס בלום
איז מכּפּר פאַר דעם לעבן. די רבנים פלעגן זאָגן
אויפן סמך פון דעם פּסוק: „נישטאָ קיין פאַרגעבונג
נאָר דורך בלום.“ ווען מען האָט באַנוצט וואַסער,
דאָן האָט דאָס וואַסער געצויגן די רייניקייט קראַפט
פון די קרבנות. מעטאָלן זיינען גערייניקט געוואָרן

דער האַר נאָט האָט געמאַכט פאַר אַדם און פאַר
זיין פּרוי העמדער פון פעל, און האָט זיי אָנגע-
קליידט.“ כדי צו האָבן פעל דאַרף מען טויטן חיות
און פאַרגיסן זייער בלום צו פאַרדעקן די זינד פון
אַדם און חוה. דאָס איז אויך געווען די אורזאַך
פון קין'ס לעבנס צוזאַמענברוך און זיין ווערן דער
וועלטס ערשטער מערדער. מיר ליינען (בראשית
ד:3-5), „און עס איז געשען ביים סוף פון טעג
האָט קין געבראַכט פון די פירות פון פעלד אַ קרבן
מינחה צו נאָט. און הבל האָט אויך געבראַכט פון
די ערשטגעבוירענע פון זיינע שאַף און פון זייער
פעט, און דער האַר נאָט האָט זיך געקערט צו הבל
און זיין אָפּפער, אָבער צו קין און צו זיין אָפּפער
האָט ער זיך נישט געקערט.“ דאָס איז נישט גע-
ווען נאָטס אַ קאַפּרוו, נאָר קין האָט עובר געווען
אויף אַ פונדאַמענטאַלן פּרינציפּ פון נאָט; ער האָט
אינגאַרירט די פונדאַמענטאַלע באַדערפניש פאַרן
פאַרגיסן בלום איידער מען קאָן צוקומען צו נאָט.
פאַר הבלן האָבן מיר אַ קלאָרן עדות (יידן בריוו
י"א:4): „דורך גלויבן האָט הבל אויפגעאַפּפערט
צו נאָט אַ פיל בעסערן קרבן איידער קין, דורך דעם
וואָס ער האָט באַקומען דאָס עדות אז ער איז רעכט-
פאַרטיק, ווייל נאָט האָט עדות געזאָגט אין שייכות
מיט זיינע מתנות; און דורך דעם, אויבוואָל ער
איז טויט, טוט ער דאָך רעדן.“ נח האָט אָנערקענט
און האָט זיך אויפגעפירט לויט דעם פּרינציפּ. ווען
ער איז אַרויסגעגאַנגען פון דער תיבה האָט ער
אויפגעבויט אַ מיזבּה (אַלטאַר) צו נאָט, האָט גע-
נומען די ריינע חיות און האָט מקריב געווען עולות
צו נאָט. עס איז דאָריבער קיין פּראָצע נישט, נאָר
אז די געטלעכע באַדערפניש איז אַריבערגעגאַנגען
פאַר יאָרהונדערטן פון פאַטער צו זון און פון זון
צום אייניקל. אברהם דער פאַטער פון גלויבן און
פון דעם אויסדערוויילטן פּאָלק ישראל, האָט כּסדר
באַוווּן אז ער פאַרשטייט און אז ער שטימט אין
מיט נאָטס פאַראַרדנונג. אזויווי נאָר ער איז גע-
קומען אינס לאַנד כּנען און האָט דערהאַלטן נאָטס
הבטחות, זען מיר ווי אברהם בויט אַ מזבח צו
נאָטפון אַרט צו אַרט, ווען ער האָט געדרייט דורך
דעם פאַרהייסענעם לאַנד, האָט ער אומעטום אַכט
געלייגט דאָרויף אז ער זאָל צוטרעטן צו נאָט דורך
דעם פאַרגיסן פונם בלום פון קרבנות. לייג אַכט

כאָטש אַ סך מענטשן ווייסן נישט דערפון, איז
עס דאָך אמת אז אין ברית חדשה געפינט זיך אַ
בריוו געשריבן צו די יידן. אין דעם בריוו ווערן
פאַרגעזעצט און ווידערהאַלט די ביבלישע טעמעס
און פּרינציפּן: וועגן געזעץ, מיצוות, בריתים, קר-
בנות, און די אַלעדרוויכטיקסטע אָנגעלעגנהייט
פון צוגאַנג צו נאָט. אינס נינטן קאַפיטל לעזן מיר
דידאָזיקע וויכטיקע ווערטער: „וואָרעם אַ צוואָה
איז אין קראַפט, ווו עס איז געווען אַ טויט; זי האָט
ביכלל נישט קיין האַפּט, כל-זמן דער וואָס האָט זי
געמאַכט לעבט. דאָריבער איז אויך דער ערשטער
בונד נישט איינגעווייט געוואָרן אַן בלום. וואָרעם
נאָכדעם ווי יעדעס געבאָט פון דער תּוֹרַה איז דורך
משה געדערט געוואָרן צום גאַנצן פּאָלק, האָט ער
גענומען דאָס בלום פון די קעלבער און ציגן, מיט
וואַסער און פּורפּור-וואָל און איזוב, און האָט באַד-
שפּרענגט סיי דאָס ספר און סיי דאָס גאַנצע פּאָלק,
אזוי צו זאָגן: דאָס איז דאָס בלום פון דעם בונד,
וואָס נאָט האָט אייך געבאָטן. חוצדעם האָט ער
אויף אַן ענלעכן אופן געטון שפּרענגן דאָס מיישכן
און אַלע כלים פון דער עבודה מיט דעם בלום. און
לויט דעם נאָך קאָן איך כימעט זאָגן, ווערט אַלע-
דינג גערייניקט מיט בלום, און אַן פאַרגיסונג פון
בלום איז נישטאָ קיין פאַרגעבונג.“ (ט:22-17)
אין דעם קאַפיטל מאַלט דער שרייבער פאַר אונז
דאָס בילד וויאזוי די תּנכישע פאַראַרדונגען ווייזן
אַן אויף דעם קומענדיגן משיח ישראל. אין דעם
טייל וועלכען מיר האָבן אויבן ציטירט זענען פאַראַן
דריי אָנווענדונגען פונם בלום: (1) דער בונד איז
געגרינדעט אויף בלום (פּסוק 19, 20); (2) פאַר-
אומרייניקונג איז גערייניקט געוואָרן דורך בלום
(פּסוק 21, 22א) און (3) די שולד פון זינד ווערט
פאַרגעבן דורך בלום (פּסוק 22ב). דאָס איז דער
העכסטער פּרינציפּ אין דער ביבעל.
כדי צו פאַרשטיין דאָ די פּולע באַדייטונג, לאָמיר
זיך אָפּשטעלן איבער דעם אופן פון דעם ווערט.

פאַר משה רבינו

אזוי פונדאַמענטאַל איז דער געברויך פון בלום
פאַר דער פאַרגעבונג פון זינד, אז מיר זען עס שוין
אין אָנפאַנג פון דער מענטשלעכער געשיכטע מיט
אַדם און חוה. אין בראשית ג:21 לעזן מיר: „און